

אודי עם משה דיין והבן פער
גם בני יכתוב עליי כך

לי שאפשר לשנותו בדקה. תלוי בנסיבות. מצד אחד הוא נשמע כמו פאשיסט, מצד שני הוא נשמע כמו פרופסור לייבוביץ'. מצד אחד הוא נשמע כמו שלום עכשיו, מצד שני הוא יותר גרוע מהתחיה. מעניין יהיה לקיים עמית הדור הצעיר במישפת דיין. נדמה לי שהאגדה עוד לא תמה. היא רק באמצע הדרך.

מה פתאום תערוכת ציור?
כל החיים שלי אני מצייר. את יכולה לכתוב ש-41 שנים אני מצייר. לא, תכתבי 39. זה יותר מדויק. אבל כעת זו הפעם הראשונה שאני יוצא עם הדברים לשוק. עד עכשיו ציירתי להנאתי הפרטית. עשיתי גם כל מיני עבודות כשלמדתי בבית-הספר הטכני וגם במסיבות של קורסטים הייתי חוק בציורים. את יכולה לכתוב שבקורסטיס הייתי הכי חוק במסיבות הסיום.

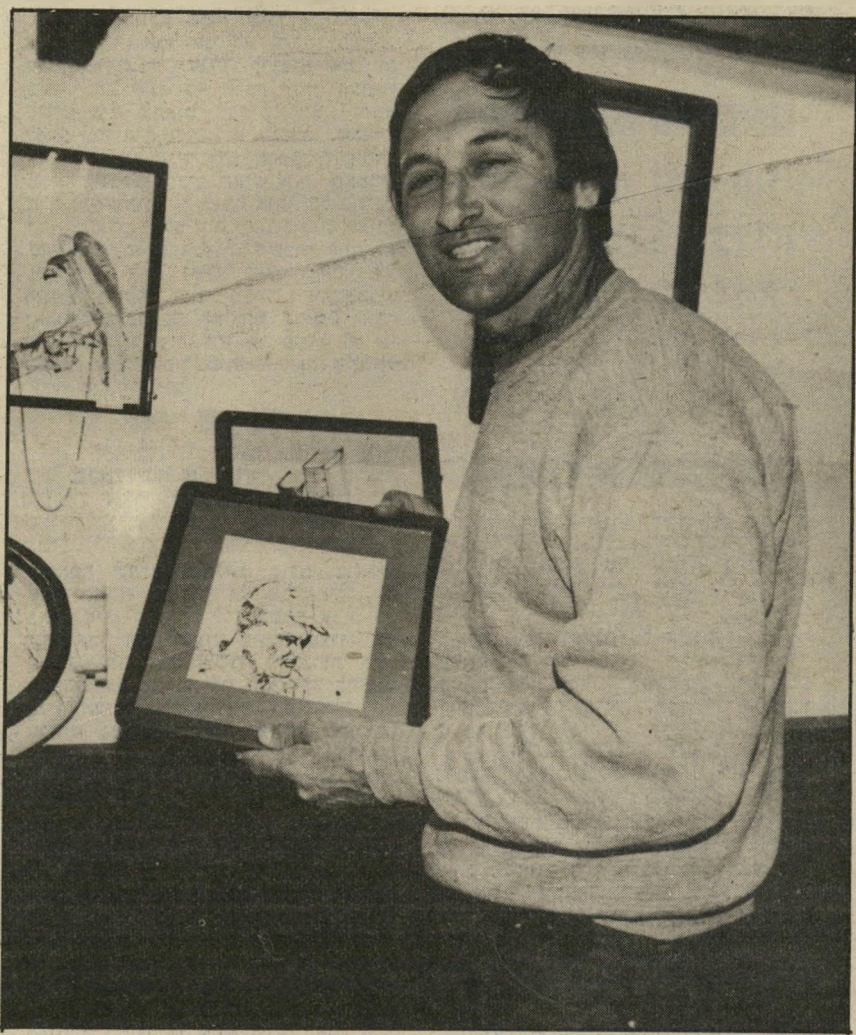
בכך זאת, מדוע דווקא עכשיו?
שקף לקחת טרמפ על הפירסום שזכרתי לך בעקבות הווידוי האישי שקף אחרי מותו של אביך?
אה, הווידוי האישי שלי אחרי מותו של אבי. אנחנו לא נברח מזה. מה? טוב, בסדר. זה כנראה חלק מהסיפור. אבל

אני לא צריך לרוץ אחרי עיתונות. הם שואעים את השם דיין ובאים בטענות

זה לא הכל. למה דווקא עכשיו את שור אל? אולי מפני שזה עניין של צירוף מקרים. כל מיני השתלטויות של מאו רעות. התחלתי בעצם עם עבודות מסגרות. כל מיני דברים פרקטיים ואמנותיים. אפילו מכרתי כמה פריטים בודדים. אחר-כך הצטרפו לי כמה עבודות שגראו לי שהן על רמה. פחות או יותר. אמרתי לעצמי: למה לא לצאת לשוק? אולי אני אעשה כמה לירות. התחלתי לברר פה בעיר.

אודי עם ציור של אביו בתערוכה
אם לא ממנו לפחות עליו

מבחינתי התערוכה היא איכותית. נסיון לפרוץ לשוק של ענף שלא התנסיתי בו. אחרי ההוצאות לא יסאר לי הרבה. חשור בות לי מאוד הביקורות. לא מצד המבקר קרים כמו מצד כאלה שיבואו לתערוכה כבר אמרו לי שיש כאלה שהצלחו למרות שכתבו עליהם גרוע. אבל מצד שני דווקא הייתי רוצה שהמבקרים יגמרו עלי את ההלל. למה לא? מה רע בזה? וחוק מזה. אם זה יצליח מבחינה מיסחרית, זה בכלל יהיה טוב. כי כיום אני עובד בצורה חובבנית על המירפסת של הדירה השכורה שלנו. אם אראה שיש לי פוטנציאל מיסחרי, אני אבנה לי סטודיו. אקנה כמה כלים שחסרים לי, ואתחיל לעבוד. את יודעת, בטבע יש הכל. רק צריך לאתר את מה שיש בטבע, ואז לעבד את זה בסטודיו.

אודי, עד מות אביך היית כמעט אדמני. היה אפי, שהוא בימאי ושחקן קולנוע, ומתראיין בלי סוף דעותונות; היתה יעל, שזא מהספת להכיע דעתה אם ככה תיבה אם בראיונות, והיית אתה, חקלאי כנהל, אשה-כית-מישפת, חה, כמעט אנונימי. היה איזה קסם בעובדה שאתה היית היחיד מבני דיין שאיכשהו לא ניצד את השם שלו. מה הביא אותך פתאום דחשוף את עצמך בצורה כזו כך דיינית מיפוסית?

זה נראה ככה. כאילו אני לא דייני טיפוסים אבל זה לא נכון. אני חושב שהתברתי. אני בן 41 וכשהאחים שלי היו עירניים בכל מה שנוגע לזרקורים ועיתונות, אני עוד הייתי ילד. אני מטפס לחטריב כל מיני מאמרים כבר איזה 15

על הציור של אבא. אני רוצה הרבה כסף. אם לא הדוחנו ממנו, לפחות נחזיקה עליו

שנים, אבל לא היתה לזה תהודה. עכשיו אחרי מה שכתבתי על אבא. פתאום קוראים כל מילה שלי. זה לא שהסתרת כל השנים, אבל עסקתי בחקלאות, מיקצוע לא כליכך וזהו כמו קולנוע ועי-הונות.

וכעת החלטת להוריד את האוכרוד החקלאי ולחזור להיות תל-אביבי. זה חלק מתהליך שני שינוי שעובר עליך, או מה?

שוב פעם, זה צירוף מקרים. אני לא נמצא בתל-אביב מפני שאני רוצה את זה. אני נמצא בעיר מכפיה. אני לא רוצה לגור פה, אבל אני לא יכול לגור בבית שלי בנהלל. היה צריך לקרות שאני מתגרש, ואשתי ואני מחלקים בינינו משהו וזה אומר שאחד משני הצדדים קונה או המשק או שמתחלקים בשלל. כל זה לא קרה. ומצד שני, אני לא יכול לגור בבית

בכל מיני גלריות. דחו אותי בעדינות. אמרו לי: יש לך כישרון, אבל אסלה אצלנו בגלריה? אוי ואבוי!

השם דיין לא פתח לפניך דלתות?

השם דיין זה לא מפתח-גנבים שאני משתמש בו. נכון אני לא אומר שקוראים לי אודי כהן כי זה יהיה שקר. מצד שני, השם דיין זה לא קרדום שאני חופר בו. מה שאני מוכר זה את העבודות שלי. שהן מעין קומביניציה לאיושהי חוכמה בשילוב עם עבודת ידיים. אני יודע שמה שאני עושה זה לא ציור קלאסי, אבל זה גם לא זבל. רוב הציורים שלי נעמים לעין.

כשאתה מסתכל מקרוב, לא הייתי אומרת ששור של הודי? דה או עצם של כבש או דג בקר? סים וציפור כקזוב זה בריוק מראש מלכב.

נכון. העבודות פסימיות, אבל מבחינה חזותית הן בסדר, וגם ההגשה של כדור-חתי-ההוועה לא דוחה. אני לא הולך לעשות מכה מיסחרית, אם אקבל כמה לירות, אני לא אתרום את זה לליבי. יש לי מה לעשות עם הכסף. יש לי בתערוכה עבודות, חלק רישומים די נאיביים וחלק זה קומביניציה די מקורית. אני יכול להתחייב לך ב-99 אחוזים, שלא תמצאי יצירה דומה לשלי בשום מקום. איתה תמצאי שלד של עכבר במלכות? אין! זה לא גנוב משום מקום. זה שלי.

בתוך כל התערוכה הזו, הרישום של אביך הוא הריג. מה זה, גימיק מיסחרי?

את רוצה שזה יהיה גימיק מיסחרי? שיהיה. זה מה שאת מחפשת. רק למצוא מאיפה אני מחפש להוציא כסף מאבא. או את יודעת מה? למה לא? אם איזה וייבר מסבין תשלם הרבה לירות בשביל הציור הזה, כדי שהוא ישב אצלה בסלון, או למה לא? אמרתי לאברהם שאני לא יודע כמה כסף אני רוצה על העבודות. אני לא מבין בזה. אסי מבין בזה יותר. הוא יבוא לייעץ. אסי אמר לי לקרוע במחירים. הוא אמר שיקנו. אני לא מבין בזה, אבל על הציור של אבא אמרתי שאני רוצה הרבה כסף. אם לא הרותונג ממנו כמה לירות, לפחות שגרוייה עליו.

הכנת אותו במיוחד לתערוכה?
לא, הוא נעשה לפני הרבה זמן. רשמתי אותו מתוך תמונה בספר שאבא כתב על וייס-נאם. האמת היא שמה שאני אוהב ברישום הזה זו החתימה שלי, שעליה תלויה — איך אתם קוראים לזה. הרטייה של אבא. זה בעצם מה שמצא-חן בעיני ברישום. אבל מה אני יכול לעשות? שוב מתחיל העניין הזה שאני עושה כסף מאבא. תשמעי, אני אודי דיין ואני לא מתכוונ להצטדק. אני מכיר בחולשה של השם דיין מבחינת, אבל מצד שני הרי געתי את בעלי הגלריה ואמרתי להם ש-מבחינת יחסי-הצבור יש סכנה שאני אספק להם הרבה מאוד. אני לא צריך לרוץ אחרי העיתונות. הם ישמעו את השם דיין הם יגיעו.

על זה אתה בונה? על זה שאנשים יבואו לתערוכה שלך רק בגלל השם דיין?

לא הייתי עושה תערוכה מפני שאני חתום אודי דיין. אני עושה את התערוכה כי אני אוהב את הדברים. אני חושב שהם ראויים שיראו אותם. לא יודע אם הם ישמרו על ערך אמנותי כלשהו. אבל